

йстина та Бжїа въ лжѣ, ѿ поклонїхасе ѿ послѣжїхѣ на созданиѣ то вмѣстѣ создателя, който ѣ благословенъ во вѣки. аминь.

26 Затова ги предаде Бгъ въ безчестны страсти: зашто ѿ жени те ѿмъ ѿзменихѣ естѣственно то (ѿбыкновенно) оупотребленїе въ снѣ, коѣто ѣ противно на естество то.

27 Така ѿ мжжѣ те ѿстави хѣ естѣственно то (ѿбыкновенно) оупотребленїе на женскїа полъ, ѿ разжегохасе съ похоть та си единъ на дрѣгго, понеже стрѣватъ срамота мжжъ на мжжѣ, ѿ (такѣ) воспрїиматъ въ свой те си тѣлесѣ достѣйно то наказанїе, коѣто прилича на заклѣженїе то ѿмъ.

28 И каквѣто се не ѿспыта хѣ да познаатъ Бга съ вѣра, (такѣ) ѿ Бгъ ги предаде въ неискѣсенъ оумъ, да стрѣватъ неподѣбны (работы.)

29 Понѣже снѣ са пжлни со сѣкаква неправда, съ клѣдъ, съ лѣкавство, съ лѣкомство, съ злѣба: пжлни со зѣвистъ, съ оувѣйство, съ крамолѣ, со лжѣ, со злонаравїе:

30 Шепотнїцы са, клеветнїцы когоненавїстни, досадїтели, высокоумни, горделиви, ѿзмыслители на-злѣ те (работы), на родїтели те непокѣрни.

31 Безумни са, немїрни, не-

любовни, клѣтвопрестѣпници, немїлостивни.

32 Зашто снѣ, ако ѿ да познаватъ прѣведныатъ сдѣ Бжїѣ, (защо сїрѣчь) който стрѣватъ такїва дѣла, достѣйни са за смѣръ), не само снѣ ги стрѣватъ, но ѿ созволаватъ на снѣа който ги стрѣватъ.

ГЛАВА в.

ЗЯРЯДИ това си безотвѣтенъ, ѿ челоуѣче кой да си, който ѿсждаваш (дрѣги те) зашто съ това ѿсжденїе, съ коѣто ѿсждаваш дрѣгго, ѿсждаваш самъ сѣбе: понеже ты, който ѿсждаваш (дрѣги те), стрѣваш това ѿсто то.

2 Понѣже знаеме, зашто воистиннѣ Бжїо сдѣ ѣ на вржхъ снѣа, който стрѣватъ такїва (дѣла).

3 ѿ мыслишъ ли ты, ѿ челоуѣче, като ѿсждаваш снѣаа който стрѣватъ тїа (дѣла), а ѿ ты самъ стрѣваш тїа ѿсти те, че ще да ѿзвѣгнешъ ѿ Бжїатъ сдѣ;

4 ѿли презїрашъ когатство то на-негова та клѣгость, ѿ кротость та ѿ долготерпѣнїе то мѣ, ѿ не знаешъ зашто Бжїа та клѣгость на покаанїе те вѣди;

5 Но за твое то оупѣрство ѿ за непокаанно то ти сѣрдце